

3. Конвенция для унификации некоторых правил международных воздушных перевозок [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://zakon1.rada.gov.ua/>

4. Варшавская конвенция об унификации некоторых правил, касающихся международных воздушных перевозок [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://zakon1.rada.gov.ua/>

5. Повітряний кодекс України: Закон України від 04.05 1993 №3167"XII // ВВР. – №25. – Ст. 275.

6. Communication de la Commission au Parlement européen et au Conseil Protection des passagers aériens dans l'Union européenne / * COM/2000/0365 final.

УДК 349 (043.2)

Ворушило С. В.,

к.ю.н.,

Мітіюглу Н. І.,

курсант

Донецький юридичний інститут МВС України, м. Донецьк

ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Конституцією України визнано, що найвищою соціальною цінністю є людина, її життя і здоров'я, недоторканність і безпека [1]. На реалізацію цих конституційних положень спрямована діяльність усієї системи державних органів, у тому числі, – правоохоронних.

Працівникам міліції норми чинного законодавства надають значні права для вирішення завдань боротьби зі злочинністю, охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, покладають на них обов'язок неухильного дотримання законності. Як загальнодержавне завдання постає забезпечення безпеки дорожнього руху, життя і здоров'я громадян – його учасників. Саме тому, одним із найважливіших аспектів існування України як демократичної європейської держави є дотримання в ній основоположних пріоритетів розвитку щодо забезпечення високого рівня безпеки дорожнього руху.

У Законі України "Про дорожній рух" не вказана дефінітивна норма "безпека дорожнього руху", але це поняття можна визначити логічно через відсутність або запобігання дорожньо-транспортним пригодам [3]. На відміну від Закону "Про дорожній рух", у законі "Про безпеку дорожнього руху" безпека прямо визначена як стан даного процесу, який відображає ступінь захищеності його учасників і держави від дорожньо-транспортних пригод [4]. Таким чином, цілком доцільною є точка зору про визначення безпеки дорожнього руху як категорії, зміст якої розкривається через поняття "громадська безпека", а саме – захищеності життєво важливих інтересів учасників дорожнього руху і суспільства в цілому від загрози виникнення дорожньо-транспортних пригод і їх негативних наслідків.

Безпеку дорожнього руху слід розуміти, по-перше, з позицій реалізації потреби учасників руху у переміщенні, а, по-друге, – в процесі переміщення мають бути захищені життя, здоров'я учасників. Такі характерні ознаки безпеки дорожнього руху обумовлюють необхідність врахування існуючих взаємовідносин між учасниками дорожнього руху, державою, на яку, згідно з Конституцією України, покладено обов'язок захищати життя, здоров'я, недоторканність і безпеку людини. Таким чином, слід говорити не суто про поняття "безпека дорожнього руху" та розглядати заходи і засоби її забезпечення. Постає більш широкий погляд на забезпечення безпеки дорожнього руху – на управління безпекою.

Система управління безпекою дорожнього руху має такі складові: суб'єкти та об'єкт управління, взаємозв'язки між суб'єктом та об'єктом, що здійснюються на засадах принципів, які реалізуються у функціях управління за допомогою певних методів, зміст і характер яких визначається змістом і характером самого управління.

Наявність ознаки безпеки щодо управління дорожнім рухом визначає потребу в дослідженні суб'єктів управління, покладаючи в основу компетенцію щодо врегулювання суспільних відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Суб'єктом державного управління, метою діяльності якого є реалізація у межах своєї компетенції державної політики щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, організація контролю за

додержанням законів, інших нормативних актів з питань безпеки дорожнього руху, згідно з Положенням про Державну автомобільну інспекцію Міністерства внутрішніх справ, постає Державна автомобільна інспекція МВС України та її структурні підрозділи: Департамент Державтоінспекції МВС України (на правах Головного управління), управління (відділи) Державтоінспекції Головних управлінь МВС України у Автономній Республіці Крим, м. Києві та Київській області, управлінь МВС в областях, м. Севастополі, відділи (відділення) Державтоінспекції районних і міських органів внутрішніх справ. До складу окремих структурних підрозділів ДАІ входять стройові підрозділи дорожньо-патрульної служби, реєстраційно-екзаменаційні підрозділи, автотехнічна служба.

Об'єктом управління є суспільні відносини, які виникають у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху. Суспільні відносини виникають, змінюються і припиняються стосовно громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства – пішоходів та водіїв (учасники дорожнього руху); транспортних засобів (засоби забезпечення дорожнього руху); доріг.

Метою управління постає упорядкування об'єкта управління, тому воно наповнене організаційним змістом [2].

Дорожній рух визначено як певна сфера суспільних відносин, що виникає з приводу задоволення соціальних і виробничих інтересів як самого суспільства, так і його членів.

Вдосконалення правового регулювання державного управління безпекою дорожнього руху – розширення дозволу у нормах, які регламентують компетенцію органів виконавчої влади; врегулювання окремих прав та обов'язків учасників дорожнього руху дозволами. Зміна характеру державно-управлінських відносин обумовлює необхідність врегулювання сфери забезпечення безпеки дорожнього руху не тільки переважно нормами-зобов'язаннями, а й заборонними та нормами-дозволами.

Література

1. Конституція України. Прийнята 28.06.1996 / Верховна Рада України. Офіц. Вид. – К. : Україна, 1996. – 54 с.

2. Науково-практичний коментар до Закону України "Про міліцію". – Київ: Українська академія внутрішніх справ, 1996. – 147 с.

3. Про дорожній рух: Закон України // Зібрання законодавства України. – 2003. – №22.

4. Про безпеку дорожнього руху: Закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws>

УДК 341.232:504.3.054(043.2)

Корнєєв Ю. В.,

к. ю. н., доцент,

Рогатюк А. В.,

студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м Київ

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ У СФЕРІ БОРОТЬБИ ІЗ ЗАСМІЧЕННЯМ КОСМІЧНОГО ПРОСТОРУ

Під космічним сміттям маються на увазі всі штучні об'єкти та їх фрагменти в космосі, які вже несправні, не функціонують і ніколи більше не зможуть служити ніяким корисним цілям, але є небезпечним фактором впливу на функціонуючі космічні апарати, особливо пілотовані. Матеріали, об'єкти космічного сміття можуть представляти пряму небезпеку і для Землі – при їх неконтрольованому сході з орбіти, неповному згорянні при проходженні щільних шарів атмосфери Землі і випаданні уламків на населені пункти, промислові об'єкти, транспортні комунікації і т. п.

Проблема засмічення навколоземного космічного простору "космічним сміттям" як чисто теоретична виникла по суті відразу після запуску перших штучних супутників Землі в кінці п'ятдесятих років. Офіційний статус на міжнародному рівні вона отримала після доповіді Генерального секретаря ООН під назвою "Вплив космічної діяльності на навколишнє середовище" 10 грудня 1993 р., де особливо відзначено, що проблема має міжнародний, глобальний характер: немає засмічення національного навколоземного космічного простору, є засмічення космічного простору Землі, однаково негативно впливає на всі країни [3].

Необхідність заходів щодо зменшення інтенсивності техногенного засмічення космосу стає зрозумілою при розгляді можливих